CHARACTER INDELEBILIS

Marte & Arte exercitatæ manûs
Illustrem Notarium
STANISLAUM PACHOLOWIECKI
Eâdem dextrâ quâ gesserat ensem, dextrè triginta characteribus efformantem literas, Illustrissimæ Ducum
nec non
Serenissimæ Regum Familiæ
INSCRIBENS
Sub Auspicijs
Perillustrium Magnificorum Dominorum D:
JOSEPHI & FRANCISCI CIECIERSKI
Magnæ Spei Filiorum,
Perillustris Magnifici Domini D.
BALTHASARIS
de Ciecierzyn
CIECIERSKI
Dapiferi Terræ Drohiciensis &c.
in ipsa
Coronide Anni Scholastici
A Perillustri Prænobili ac Magnifica Apollinea Juventute
Athenæi Drohiciensis Societatis JESU
Actu Metagymnastico ad imitationem
PROPOSITUS

Anno
Libri intus & foris æternæ Sapientiæ Characteribus inscripti 1726.

In Avitum Insigne Perillustris
CIECIERSCIANÆ DOMUS.

Properti. l. 2.

Zodiaci sphæram Virgo * tenet: Ursa Boote
Nautis grata, *suo sidere vela regit.*
Hæc dum Stemma refert Vestrum cælestia signa,
Ergo notat quòd sit par DOMUS ista polo.

* *Sol in Virgine Mense Augusto.*

DEDICATIO

PErmittite ſub ipſa coronide Literarij ludi, cum violis roſiſq; nato Nomini Veſtro, pro ſepia, eliquatâ de Pæſtanis Floræ lilietis ceruſſâ, Apollineo-literarios inſcribi characteres. *Perillustres MM. DD: Dapiferidæ.* Concedite non perēnaturis Cedris & auro, non Oebalijs de marmore ſectis Porphiretis, docta inciſos Phydiæ manu, ſed ad immortalis Gloriæ mnemoſynon tenui inſcriptos folio Aborigines Veſtros, Palladis recenſere Athenæis, factis memorandos in faſtis, ſcholaſticâ ludente pennâ, luci publicæ proponere. Etenim digni ſunt, *in quorum plauſum tota theatra ſonent*, ad quorum encomia erudita ſudent ingenia! Florentinis digni calamis Majores Veſtri, à quorum Auguſto Sangvine, ſublimiſſimam non modo derivâſtis Indolem, verū etiam nativo virtutis per illos dotati ac ditati Genio, eam maturè à teneris excelſæ menſuram Ovidius

 por-

Virgilius porrexistis Gloriæ, verè *Juventus flos veterum virtusq; Virum*; quæ vos Illustrissimis editos indicet Penatibus. Cernit quisq; limatiore pupilla, Vestris in animis illimes perennare Aboriginum Manes, manere originalem Avitæ Domûs RAVITARUM magnanimitatem, quâ dũ inter Podlachicæ Metropoleos Juventutis florem, inter dicata prognatæ de Jovis cerebro Deæ excelsarum mentiũ capita, ceu inter ignes Luna minores cæteris præfulgere videatis, iuremerito Vobis Pallas, indelebili charactere laudum inscribit præconia, pedissequos virtutum precatur Honores, antiquissimæ Domus Vestræ *Claudiã*: proprios Honorijs. *Cæpistis qua finis erat, primordia Vestra, qualia vix pauci promeruère senes*, omnis virtutis genere florentissimi Sive enim plenam intaminati Candoris Vestri spectemus mentem, sive imbibitam cum Juvenili lacte demiremur in Superos pietatem, seu deniq; cæteras Animi intueamur dotes, compendium Vos esse omnigenæ virtutis inferemus, JOSEPHUM & FRANCISCUM Illos magnæ *Ovidius* spei dicemus Filios, *quorum inest animo Patrij candoris Imago.* Jam verò quantis se tollat gloria rebus? quantus Vobis surgat Honor? à primæ magnitudinis Sideribus, CIECIERSCIANÆ Domus Aborigines liceat breviter, dicatæ Vestro Honori pennæ indicare astrolabio. Domus Vestra, Pantheon quoddam Deorum est; in qua, quot affinis polo hucusq; Polonia censebat Nomina, tot Patriæ adorabat Numina, pro Aris & focis Bellatores devenerabatur

tur Affricanos, in Comitijs â gravi Consilio Catones; in serijs cunctatores Fabios, In legationibus eloquentissimos Lycurgos, pacis & belli tẽpore invictos Alcidas; qui famâ super æthera noti; dum vos Hæredes Illorum Gloriæ & virtutum supervivitis, vivunt pariter in Vobis, *complentq; vagis sermonibus aures.* Et inprimis Magnus sui ævi Stator, Perillustris M: D: de Ciecierzyn CIECIERSKI Tritavus Vester; cui per nuptiales tædas connubio iuncta Perillustris Lavinia SOPHIA URZELOWSKA; ea CIECIERSCIANÆ Domui invexit Sidera; quæ perennaturæ Gloriæ accenderent meridiem, nullo occasû terminandum. Quid dicam de Perillustri M. D. ADAUCTO CIECIERSKI Terrarum Drohiciensis & Mielnicensis Vexillifero? Adauxit hic multo virtutum genere florescens: fidelitate in Patriam, pietate in Rempublicam, amore in Cives, liberalitate in Divos, Avitam Domûs Vestræ Gloriam, verè Vir Nominis sui ADAUCTUS. Erigit trophæa, triumphales nectit Laurus Mars Polonus invicto Heroi STANISLAO CIECIERSKI Atavo Vestro, illudq; ferreo stylo ad sæculorum inarat memoriam: *similem illi nulla protulit ætas, consilio vel Marte Virum!* Quanquam nec Perillustris M. D. THOMAS CIECIERSKI Dapifer Terræ Drohiciensis Avus Vester, minora meretur encomia, is postquam cum HEDVIGE GODLEWSKA Judicis Terræ Nurensis Filia, iunxerat concordes mansura in fœdera dextras, postquam de stemmato-

Claud:

Claud:

grapho GODLEWSCIORUM lilieto, manibus tulit lilia plenis, illicò in Domus Vestræ Florentiam, tot *fasc ibus insignes & legum culmine fultæ, convenere Domus* imo qui *lectissimus* Orbi Polono *sangvis erat.* Advolarunt Aviti KUCZYNSCIORUM Alites plausumq; dedêre pennis; Triumphales excivêre ignes OSSOLINIORUM bipennes. Veri vestigia premens Honoris SUTKOWSCIORUM solea, eos CIECIERSCIANO Orbi accendit soles; quos saturnia quondam sæcula & argentea sub Jove suspexit ætas. Quid plura! Vestram Domum non lauro cessura WIERZBICCIORUM inumbravit ad serenitatem annosa Quercus, cæteraq; *GOSTOMBSCIORUM, MĘZYNSCIORUM, JABŁONOWSCIORUM, NIEMIRARUM, KUSZELORUM, BOGUCCIORUM, OLENDZCIORUM, SOBOLEWSCIORUM* Illustrissima Decora, totũ vulgata per Orbem, â quibus quanta Honori Vestro assurgit Gloria! ex colligatis nexu sangvinis Familijs, colligant & decidant erudita universi Orbis capita. Apollo qui Vestro Nomini, immortalis Gloriæ votivos inscribit characteres, iam ad Principale Sidus Perillustrem M. D. BALTHASARUM CIECIERSKI Dapiferum Terræ Drohiciensis Parentem Vestrũ encomiasticum avocat graphium, libratâ in ejus encomia evolaturus pennâ. Hic enim compendium Gloriæ est Vestræ; qui quæ divisa beatos alios efficiunt, solus collecta virtutum in se concludit decora. Illum Metropolis Podlachi-

lachi-

lachica, in toga fidum labantis Patriæ Portitorem, in ſago Marte & Arte boni publici ſervatorem Camillum, probatum in Areopagis Delphicum Apollinem, certa oracula ferentem, in legationibus ad Comitia Generalia Regni, alterum Cyneam, ad Orbis univerſi deprædicat admirationem. Luſtravit is exteros ſoles an veriùs ſua præſentia illuſtravit, ubiq, univerſorum corda in ſui amorem accendens. Extra Patriam profectus, patrios cum orthodoxa Fide; non modo non dedidicit mores, verum conſpicuô nitens virtutis ſplendore, eam ubiq; poſt ſe reliquit Famam: quàm *nec ventura ſilebunt luſtra, nec ignota rapiet ſub nube vetuſtas.* Et quia *in prolem tranſcurrit Gloria Patrum*, Vobis *Filij Corona Patris*, JOSEPHE & FRANCISCE tanta Parentis Veſtri militat Gloria. Quanquam nec â Materno Sangvine Illuſtriſſimæ de GEMBICCIIS ANNÆ CIECIERSKA (*cuius per faſces numerantur Avi ſemperq; renata nobilitate virent*) medicam derivâſtis lucem. Tullo enim procedens ab alto ſangvis ejus, maxima Poloni Orbis Decora CIECIERSCIANÆ invexit Domûs Erythræ, nempe: Duces in Zbaraż *KORYBUTHOS, SIENAWSCIOS, BEŁZECCIOS, SKOTNICCIOS, LUBOMIRIOS, OPALINIOS, LIGĘZIOS*, multaq; paris Celſitudinis Nomina & felicitatis Phænomena. Creſcite ergo tantis in immenſum aucti Parentum ſplendoribus! Patrio Orbi ad decorem, par nobile Fratrum JOSEPHE & FRAN-

Claud: (margin, beside "nube vetuſtas")

Idem (margin, beside "tris, JOSEPHE & FRANCISCE")

Idem (margin, beside "Tullo enim procedens")

 CI-

CISCE. Affulgete sæculorum coronati lustris & summis aucti Honorum splendoribus, Illustrissimis Progenitoribus Vestris ad solatium! Hæc sunt vota, hi indelebiles cordium characteres, quos inscribunt.

Devinctissimi
CIECIERSCIANO
Nomini & Honori Palestritæ Apollineo-Drohiciensis Athenæi Societatis JESU.

ARGUMENTUM.

CORONA sui Nominis, maximus Sapientum æstimator & Coronator Stephanus Bathori, Universo Orbi daturus documentum, etiam vicinæ Polo Poloniæ, erudita Virorum capita in pretio esse: Illustris Generis Nobili, de Armis Rownia, Stanislao Pacholovieccio, Notario suo, qui triginta characteribus & totidem lingvis, dextrè efformabat literas, eximio Heroj in vim magnæ ingenij eruditionis & bellicæ fortitudinis (cúm eundem Sapientissimus Senator Joannes Zamoyscius, pro tunc Supremus Cancellarius Regni, ob eadem merita,in Familiam Illustrissimæ Suæ Prosapiæ adnumeravit;) unà cum Regni, Serenissima Domûs Bathoreanæ insignia confert & arma, ac singulari munit privilegio. *Okolski tom: 2. fol: 558.*

PROLOGUS.

PAllas sapientiâ florentem Genium Pacholoviecij, Nomine insignit Regum; Bellona verò in vim bellicæ dexteritatis, ferreo stylo Heróûm inscribit Albo; cujus nomen dum delere Invidia nititur, vi ab utraq; Dea repellitur applaudentibus Genio Camænis illo Poëtæ semidisticho: CarIor Ipso, neC MVsIs fVIt; æterno neqVe DIgnIor æVo. Statius Achil: lib: 1.

APODOSIS.

FAma Illustrissimæ Domûs CIECIERSCIANÆ, sago & toga, Marte & Arte præclaros Aborigines commemorans; omnes in Perillustri M. D. BALTHASARE CIECIERSKI Dapifero Terræ Drohicziensis supervivere denunciat; Illumq; ab eruditione, sanis consilijs, exploratâ in legationibus dexteritate, vicinorum cum Gloria lustratione Regnorum, & alijs animi talentis deprædicat. Pallas verò excelsas animi dotes, magnæ spej Filiorum JOSEPHI & FRANCISCI dilaudat; paritèr illis metris: Carior Ipsis nec Musis fuit &c. *Supremosq; Iisdem Dignitatum Honores, Charactere indelebili transcribit.*

SŁawa Jaśnie Wielmożnego Domu CIECIERSKICH, rownie wboju iak wpokoju; Męstwem Madrośćia zaleconych Antenatow, ku słymie y większey estymacyey inieyszym wiekom przywodzac, wszytkich w Wielmożnym BALTAZARZE CIECIERSKIM, Stolniku Ziemi Drohickiey wiekowac deklaruie; oraz wspaniały animusz Iego, madrośćia zdrowemi radami,doświadczona wlegacyach przezornośćia, experiencya postronnych narodow od niegoż zlustrowanych, y innemi przymioty iaśnieiacy depredykuie. Pallas zaś wmłodym

wie;

wieku doyrzała cnote, rostropność, wielkiey nadziei Synow JO-SEFA y FRANCISZKA CIECIERSKICH prekonizuie, w ten sens: Ktoby miał barziey sprzyiać, uczoney Palladzie, nad nich lat godnych, w szkolney nie widzieć brygadzie. *Niezglozowanym oraz charakterem naywyższe w Polszcze zapisuie Im Honory.*

ACTUS Imus INTERLUDIUM.

Scena Ima. Ambidexter Marte & Arte Pacholowieccius, in castris Palladi vacans; dum Gemmas Mantuani more Vatis, suo volumini inferendas seligit; quô laudes trophaea Invicti Monarchae Stephani recensebat, advertit suae bibliothecae, cancrino-literarios inscriptos characteres: *Si lux es orbi lege libros exulis*, quibus animari se ad lectionem, Ovidij exulis Poëtae interpretans, si lux esse velit Orbis Authorem diligenti versat manu, sed in eius hoc casu incidit monostichon: *I, sVnt faCILes MVsæ aDhabItant In rVpIbVs* (b) *aLtIs*; quare operi coronidem impositurus, ad proximas Sylvarum rupes secedit.

Legendum retro.

Scena 2da. Inter abdita Sylvarum, dum apis instar flores Pòetarum delibat, pariter advertit ut; *CaLoqVe eXaMIna LVDVnt* (c) nempè mellilegae volucres, Platonicae quondam Vates eloquentiae apparent super ejus capitis verticem volitantes, à quibus faustum omen sumit, sed laeta ejus à militibus è castris profugis raptoq; (d) viventibus turbantur auguria, quorum se furori subducens, in Regis castra properat.

Scena 3tia. Invictus Stephanus Rex, acceptâ relatione, de fuga militum è castris, pannico inter discordes animos timore (quem ej Zamoyscius detulerat illo Vatis metro: *eXorItVr trepIDos Inter DIsCorDIa CIVes* (e) ut tantis malis obviam iret, mandat ad notitiam universis, erudito Pacholovieccio edictum varijs idiomatibus describere, unâ in illo causas suscepti belli, injurias à Moscis Regno illatas exprimere, hacq; ratione ad fortitèr agenda, pro gloria gentis Polonae, dejectos corde reaccendere Heròas. Quod edictum ut citius perficiat, etiam Honorum praemia spondet, dicendo: sCrIptVrIs DabItVr *pretIVM non VILe LaborIs.* (f)

Scena 4ta. Dolosus Synon Sabinius, unus ex Ephebis Regijs invidiâ fremens, dum ex unâ parte Pacholoviecij lingvarum peritiam, ex altera Regios trutinat favores, decidit lethali toxico eum tollere, vel magis dolosis fraudibus in odium Monarchae exponere: in quem finem libellum à se quondam conscriptum (g) quô à bello revocabantur

(b) Ovidius l. ult. trist. (c) Virgil: Geor. l. 4. (d) Vivitur ex rapto Ovid: 1. met: (e) Virgilius Æn: 12. (f) Claudianus. (g) libelli Author Saba per castra sparsi memoratur à Cromero fol: 810.

tur Heroës, quasi is ejus Author esset Regi deferre statuit. Qui dolus utrum succedat, adit Sylvanum consulturus, à quo audit: *Ibit immunis me Pòëta tenet, à te opem si nummi tibi.* Dubiâ hac responsione, quæ immunem Pacholoviecciun, sibi verò nummis opem quærendam canebat, non contentus, secundo de fato & successu, sui & illius consulit: reponente Sylvano; offeret ILLI reX aqVILaM regnI, *nobILe DentIs onVs.* (h) lætum ergo pro letho falso subintelligens, cum spe & lætitia boni eventus ad Regem properat.

Legendum retro

Scena 5ta. Simulatâ ad fraudes mente, incusat Pacholoviecciun Regi, Authorem fuisse fugæ militum è castris, & libellorum sparsorum per exercitus: Ad quæ Stephanus Rex primo succensus irâ tandem mandat Zamoyscio Duci, Authorem sparsi libelli per castra inquirere. Satisfit mandato Regio, mittuntur literæ à Duce per militem, adcitantes Regis Notarium in castra.

Scena 6ta. Plenus fastu & astu Sabinius, obviat militi deferenti literas, quem dum in suas partes precibus pertrahere nequit (revocatis Sylvani dictis: *ibit immunis &c. à te, opem si nummi tibi*) nummis opem quærendam ratus; pretio & auro evincit ut literæ sibi monstrentur; quas præparato ad id veneno intoxicat, certus quod ab attactu illarum Pacholovieccius sit casurus. Dat cautè manu versandas militi ad deferendum; quæ omnia spondet auro expugnata avari militis fides.

C H O R U S Imus.

GEniũ Pacholoviecciј fessum; lectionib9 librorum, sub umbra lauri quiescentẽ dolis irretire Odium & Invidia nititur, sed ut addictus quondam Minervæ: PaLLadIs aVXILIIs seMper stetIt VLIsses (i) *Ita hic Genius auxilio ejusdem immunis persistit, Eucharisticon suæ Liberatrici persolvens.*

A P O D O S I S.

EX occasione huius, Genius Poloniæ, Aureæ suæ libertatis Tutorem Perillustrem Dapiferum asserit, ac super excelsas Pyramides, in vim gratitudinis aureo Nomen ejus ad perennitatem inscribit stylo: quod nec ventura sileant lustra nec ignota rapiat sub nube vetustas. (k) *Pallas vero Drohiciensis Nomina luci publicæ maturescentium filiorum recensens, præcipuè JOSEPHI & FRANCISCI sua Pallestra dicata, ejusdem inarata obelisco, Perilustris M. D. Nomini adscribit:* Filij Corona Patris.

GEniuß Kroleſtwa Polſkiego złotey wolnośći obrońcę Wielmożnego Stolnika Ziemi Drohickiey być głośi, y na zawdźięczenie ku

(h) Martialis (i) Virg: Æn: 2: (k) Claudianus.

ku wiekopomney sławie złotemi Imie Iego na wſpaniałych zapiſuie obeliſkach litery. Pallas zaś Drohicka z laty publicznemu Oyczyżny Swiatłu wzraſtaiace Imiona godnych Onegoż Synow depredykuie, oſobliwie iednak JOZEFA y FRANCISZKA Palladzie ſwey oddanych, na wyniosłych także obeliſkow zapiſane Porfirach. Nad Imieniem zaś W. I. M. P. Stolnika to przypiſuie, Synowie Korona Oyca.

ACTUS 2dus. INTERLUDIUM

Scena Ima. Conſcriptum ad mentem Regis, varijs lingvis edictum Pacholovieccius, Voynio Præfecto caſtrorum præſentat, ſed cum exactiſſimè deſcriptum audit; uterq; ad Regem tendit, quibus miſſus à Duce obviat miles, mandata cum literis deferens, ſed hæ à Pacholovieccio non accipiuntur, aſſerente non eſſe neceſſe illis, cum earum contenta brevi à Duce quem adit innoteſcent ſibi. Miles veritus ne in reditu literæ à Duce repetantur, ſcelusq; pateat, literas clandeſtinè ſervat, dicturus ſe amisiſſe, ſed cúm incautè verſat, in ipſo ingreſſu caſtrorum ſub conſpectu Regis cadit, ſemimortua ingeminans voce illud: InsIgnIs, *neMo ſCeLestVs parIter & feLIX DIV* (1)

Scena 2da. Subitâ Rex conterritus militis morte, in Pacholovieccium invehitur, tanquam libelli Authorem & funeſti occaſus Herojs, ſed brevi innocentiâ (Voynio in teſtimonium occurſum afferente militis) pateſcit. Senatores etiam iuſtè à Divina Nemeſi punitum inferunt (ex ultimo prolatis. *Inſignis, nemo ſceleſtus etc.* Libelli etiam ſparſi per caſtra, cuius Author aſſerebatur, calumniam delet, túm edicto exactè varijs lingvis exarato tum libro à ſe conſcripto, quô laudes trophæa, victoriæ Regis & fortia geſta Polonorum recenſebantur. Prælecto itaq; Rex obiter volumine, furore in favorem mutato Pacholovieccium aureô præmiat mucrone, cum lemmate. *Sangvine ſcribendum*, laureati Vatis titulum imponit. Pacholovieccio promiſſa impleri animadvertente! *Scripturis dabitur pretium &c.*

Scena 3tia. Triſtis Sabinius de non ſucceſſu doli, majores ſtructurus, fingit aſtutè coram Mieczynio (fido Achate Voynij) tumidum Vatem Regijs favoribus, ex condicto cum Voynio vitæ ejus inſidiari, ſpe obtinendæ eius dignitatis, ſvadetq; ut mortem ſuam, morte Vatis Regij præveniat.

Scena 4ta. Mieczynius licet non ſtatim, facilè tamen fidem dictis præbens, milites ſuos ad mortem inferendam Pacholovieccio accendit, & inter Sylvarum rupes, ad quas ille Palladi vacaturus ſecedere ſole-

(1) *Simon Anglus.*

ſolebat, locat, deſcriptoq́; habitu illius, illo Publij Maronis monoſticho: *InſIſtens hV MerIs nItet arCVs & aVrea VatI CaſſIDa* (m) ipſe aliò greſſus vertit.

Scena 5ta. Aſtuta vulpes Sabinius, cupiens magis doloſis artibus irretire Duces ſicq́; odio & morti exponere Vatem, fingit pariter coram Voynio, eum cum Mieczynio violentas illi inferre manus velle, cujus cum diſcredit dictis, ad proximam eum Sylvam ducit, latenteſq́; monſtrat excubias, quibus conſpectis Voynius, revera ſibi inſidiari putans, Mieczynium prior vitâ privare ſtatuit. Sabinio verò pro gratioſa præcautione (revera dolo) grates redditurus, præcavet ut pariter ſuæ conſulat vitæ, denunciat quippe brevi ſententiam mortis in eum à Rege ferendam, eo quòd ſciat eum fuiſſe Authorem libelli in caſtris ſparſi. Territus hoc nuntio Sabinius conſilium petit, cui datur, ut ſiquidem ſciat Pacholovieccium in magnis favoribus eſſe apud Regem & Duces, ſimiles eius veſtitus ſumat, ſicq́; oculos vigiliarum fugiens eludat. Placet conſilium, nec mora digrediuntur.

C H O R U S 2dus.

U*Traq́; haſtata Dea, Cæſarem ex utroq́; Marte & Arte Genium Pacholovieccij, Genio Poloniæ commendant quem ille (prælecto quòd Palladis clypeus aureis literis referebat ſemidiſticho: Saplens,* IngreDItVr, LaVroſqVe gerens & fLorea ſertIs teMpora VInCta, nItent (n) *immarceſcibili Coronat lauro, & auream illi ad Honores Fortunæ reſerat portam.*

I*Am verò Genius Podlachiæ ad laureas & aureas natam Domum CIECIERSCIANAM cydares eſſe Pantheon DEORUM aſſerit, in quo; quot Colligatarum Familiarum Nomina, tot Numina Jovem de ſangvine ducentes Domos recenſet, nempe: GEMBICCIORUM, NIEMIRARUM, KUSZELORUM, URZELOWSCIORUM, LITTAUTORUM, SŁUPECCIORUM, BONCZALSCIORUM, CHREPTOVICIORUM, ZALIWSCIORUM, SKIWSCIORUM, OBORSCIORUM, GASTOMSCIORUM, MEZYNSCIORUM, JABŁONOWSCIORUM, GODLEWSCIORUM, KUCZYNSCIORUM, SOBOLEWSCIORUM, BOGUCCIORUM, OLĘDCIORUM, BYKOWSCIORUM, &c. paris Gloriæ ſidera; quibus inter ſonoros concentus Palladis applaudunt Camœnæ.*

G*Eniuſz Podlaſki Laurow y Koron Dom, godny CIECIERSKICH Panteonem być mieni, w ktorym ile ſię liczy z Kolligowanych Familyj Imion, tyle Prześwietnych Jowiſza Krwią ſię*

(m) *Virgilius Æneid* II. (n) *Claudianus.*

tykaiacych Osob, owych to. GEMBICKICH, NIEMIROW, RUSZLOW, URZELOWSKICH, LITAUTOW, SLUPECKICH, BONCZALSKICH, CHREPTOWICZOW, ZALIWSKICH, SKIWSKICH, OBORSKICH, GASTOMSKICH, MEZYNSKICH, *y innych niemnieyßych Domow, ktorych uczone Kameny swemi Sławią koncenty.*

ACTUS 3tius. INTERLUDIUM.

Scena 1ma. Voynius, longius latens sub corde vulnus non valens sustinere, indolet suæ infelicitati coram Rege & Ducibus, Mieczynium suæ vitæ deferens insidiatorem. Hic contra se potius ab eo in mortem quæri asserit. Rex subito motos inter Heroës cupiens discordiæ componere fluctus, de testibus exquirit; sed dum unanimi voce, uterq; Sabinium citat, doli ejus & fraudes patescunt. simulq; libellorum per castra sparsorum Author fuisse Regi defertur, quare justissimus Rex, omnium consensu sententiam fert mortis, ac Mieczynio ejus demandat executionem.

Scena 2da. Assumpto simili habitu Vatis Regij Sabinius, proximus fugæ timore mortis concutitur, tandem resumpto animo, dum audacter Sylvas ingreditur, abijsdem militibus, quos ex ejus motivo Mieczynius in insidijs locaverat capitur: qui ex descriptione sibi data Ducis. *Insistens humeris etc.* Et libellis penes Illum inventis revera Pacholovieccium putantes (frustra illo deprecante & nummis opem quærente) occidunt, ubi semimortuâ voce verificari Sylvani Dij oracula profert *ibit immunis &c* (Pacholoviecciо illa applicans) seroq; intelligit repetens verba militis *insignis nemo scelestus &c.* non lætitiam sed certam mortem Deos sibi præsagijsse illis verbis: *expecta lethum &c.*

Scena 3tia. Mieczynius cernens se graviter delusum à Sabinio, ut ab innocentis Pacholovieccij cæde milites suos retrahat, ad Sylvarum abdita properat, ubi â militibus de peracta iam cæde relationem accipit (territus tristi hoc nuntio monstrari sibi cadaver jubet, ex quo dum occultum Sabinium cognoscit, tristi pulsâ nube, lætus hoc errore ad Notarium Regis properat, veniam precaturus ei aliquando intentatæ necis, quem & obvium habet, sed vix in mutuos amplexus ruunt, cum subito ad arma classico intonante in castra revocantur.

Scena 4ta Zamoyscius Dux post longam obsidionem, ultimis viribus expugnaturus Plescoviam, jubet undiq: vi & armis instare exercitus, partem copiarum ad succendenda mænia, partem ad effringendas urbis portas ordinat, quæ omnia dum strenuè geruntur, animadvertit Dux, inter Polonos Heroás Nobilem Stanislaum Pacholovie-

cki

cki bellicâ dexteritate cæteros antecellere, qui Regio mucrone lēma referente: *Sangvine scribendum* cruentos characteres plurimis hostium inarabat cervicibus, primusq; vi & armis effractis portis occupaverat arcis mænia, repræsentantibus scenam hanc umbris.

Sceno *5ta.* Victor Zamoyscius expugnatâ Plescoviâ in castra revertitur, vix non una cum illo Magni Basilij Legati, pacem petituri ad Regem Stephanum veniunt. Hos Rex de more liberæ gentis susceptos, & saltu recreatos, formato ab utraq; parte ad certum tempus armistitio, liberè dimittit.

Scena *6ta.* Acceptâ Stephanus Rex à Ducibus relatione, de strenua nōnullorum Polonæ Gentis Heroûm animi dexteritate, virtutem illorū præmiat, Pacholoviecciо vero, immuni à dolis Sabinij & belli casibus ut fata canebant *Ibit immunis &c.* in vim singularis bellicæ fortitudinis, quæ in bello cum Moscis enituit, & probatæ tot lingvarum peritiæ (dum eundem Illustrissimus Joannes Zamoyscius suæ Familiæ adnumerat) singulare daturus præmium, Aquilam Regni & Serenissimæ Domûs Bathoreanæ insigne nempe dentes lupinos in Stemma concedit, cum singulari privilegio. Quod dum Pacholovieccius sumit, se ex illis verbis. *Si lux es &c* (ut quondam lux Vatum Ovidius sub Augusto) lucem sub Stephano Rege Sarmatico Orbi ab Illustrissimis Ceris, quibus adnumeratus est infert, ubi etiam Sylvani implentur oracula: *offeret illi Rex Aquilam &c.* Rex verò ex occasione Marte & Arte exercitati Vatis sui Polonæ Juventuti protunc præsenti digna Cedris & auro inculcat verba: *Disce latinè & ego ex te aliquando faciam Mosci Panie.*

E P I L O G U S.

GEnius Litvano Podlachici Drobiciensis Athenæi Literariæ Iuventæ sapientiâ & fortitudine conspicuum Genium Pacholovieccij ad imitationem proponit, illoq; Vatis disticho:

Discite Lechiadæ conjungere Pallada Marti,
Nominis & Vestri Gloria præpes erit.

Ad sollicitum Virtutis & scientiarum excitat studium. Pallas verò indelebili charactere suo Albo inscriptos, altiori gradu præmiatura, à vocali fama Nomina eorum promulgari jubet. Et imprimis Perillustres MM. DD. JOSEPHUM & FRANCISCUM CIECIERSKI Dapiferidas Drobicienses, altiori donat gradu, applaudentibus Ijsdem pro coronide Camænis.

Ad
M. D. T. O. M. G. B. V. M. S. L. O. C. H S. P. I. & S. F. X.
Cultum & Venerationem.

